

Festivaly očima hudebníků

- 1) Máte radši klubové, nebo festivalové koncerty?
- 2) Vnímáte rozdíly v reakcích lidí?
- 3) Jak vybíráte repertoár na svůj vlastní koncert a festival?
- 4) Vadí vám něco na českých festivalech? Pokud ano, co byste zlepšili?

Boris Carloff

(zpěvák, producent)

- 1) Vždycky záleží na atmosféře a je asi jedno, jestli je koncert v klubu, nebo na festivalu.
- 2) U festivalu přijde spousta lidí jen na čumendu a vždycky záleží na interpretovi, jestli je umí strhnout.
- 3) Repertoár na festivalech je většinou omezen časem, takže se snažíme nahustit co nejlepší věci do těch přibližně 50 min., co jsou k dispozici.
- 4) Na českých festivalech zatím bývá kromě těch pár velkých taková zvláštní dramaturgie. Viděl jsem někde plakát na jeden nejmenovaný festival starý 7 let a ty kapely byly naprosto stejné i na letošní rok. To se mi zdá takové legrační.

Tomáš Vohradský

(kytarista, UDG)

- 1) Nedá se to moc srovnávat, to řekne každý muzikant. Nejradši mám venkovní „vlastní koncerty“, letní parkety. Připadáš si jak na festáku, ale přitom lidi přišli vyložené na tebe, a ne jak na klasickém festivalu, kde třeba polovina lidí stojí a poslouchá, protože právě v tenhle čas nehraje nikde nic lepšího, hehe.
- 2) Jak kdy, jak kde. Když máš na festáku vážně velkou masu lidí, dokážou udělat neuvěřitelnou atmosféru. V klubu se ti nestane, abys slyšel třeba pětitisícový dav. Kolikrát ale právě i ta tři kila v klubu dokážou být intenzivnější. Navíc je to kontaktnější, lidi stojí 2 metry před tebou, zatímco na festu kolikrát třeba i 5 metrů, nedej bože když je někde i molo, to pak už na ty lidi ani nevidíš. :-)
- 3) Na festáku se snažíme zahrát průřez tím nejoblíbenějším, v klubu si dovolíme víc, hrajeme dvojnásobek písniček a dáváme šance i songům, které se třeba nedostaly do úplné známosti...
- 4) Přemýšlím, a protože mě okamžitě nic zásadního nenapadá, nevádí mi tedy asi nic. Úroveň festáků se každoročně zvedá. Od technického zázemí po poslední stánek s klobásami. Myslím, že to jde správným směrem... :-)

Daniel Kurz

(zpěvák, Kurtizány z 25. Avenue)

- 1) Je mi to jedno. Obojí má něco do sebe. V klubu je to kontaktnější, na festáku je zase čerstvý vzduch, kterého se v klubu leckdy moc nedostává, a jdou na mě mráčky už v půlce koncertu.
- 2) No, v klubu jdou lidi většinou přímo na tebe, takže je to bouřlivější. Na festáku je směs jak tvých fanoušků, tak lidí, kteří se přišli jen mrknout na ty tajtrdlinky, o kterých v životě neslyšeli. Nicméně zase takový rozdíl to není, to tvrdé jádro u pódia stojí vždycky.
- 3) Repertoár se v zásadě moc neliší. Na festivalu má kapela obvykle míň času, tak to tomu musí přizpůsobit. Třeba s Kurtizánami míváme jeden dlouhý a jeden krátký setlist už dopředu připravený.
- 4) To hrozně záleží na jednotlivém místě. Obecně je to v pohodě, ale já osobně jsem v tomhle směru dost skromný a většinou neočekávám vůbec nic a pak jsem jen mile překvapen. Je fajn, když dostanete najíst, napít a třeba i nějaký ten kumbál, kde se můžete převlíknout. Teď když nad tím přemýšlím, skoro vždycky se převlíkáme v autě. Takže nějaká ta budka, jak to bývá na větších festech, by neškodila nikde.

Eduard Rovenský

(zpěvák, Poetika)

- 1) Asi bych nechtěl úplně tvrdit, že je něco lepší a něco horší. Vždy záleží na konkrétní akci, lidech, kteří na ni dojdou, technickém zázemí a spoustě dalších faktorů. Samozřejmě když se sejdou všechny v tom nejlepším, tak otevřená scéna asi zvítězí, ale i klub má svoji atmosféru.
- 2) V klubech lidé povětšinou chodí na konkrétní jméno z plakátu, přijde mi, že to publikum mnohdy očekává i od té určité skupiny daleko více, protože tím často začíná a končí živá produkce večera. U festivalů je posluchačská základna rozmanitější a lidé vědí, že po jednom jménu přijdou další, a pokud člověk není headliner, tak může mnohdy jen příjemně překvapit. Věřím, že to je toto léto i naše role.

- 3) U nás se to moc neliší. Poetice vyjde v září debutové CD a už teď hraje většinu tracklistu CD jako základ naší show. I když posluchači zatím znají pouze 3 věci, reagují skvěle i na ten zbytek, ptají se, kdy a kde budou moci album koupit, a máme z toho zatím skvělé pocity.
- 4) Těžko říct, myslím, že zatím se aspoň u nás organizátoři vždy snažili maximálně vyhovět, a můžu spíš mluvit o velkých kladech jednotlivých akcí. Z mého pohledu jsou festivaly hlavně o lidech před pódiem, tak by možná bylo lepší zeptat se přímo jich.

Tom Anděl

(zpěvák, The Fellas)

- 1) Mám radši klubové koncerty. Miluju ten těsnější kontakt s každým na pódiu i pod ním a všechny ty lidi tak nějak víc vnímám. To ale neznamená, že festivaly nemám rád. Obojí má něco do sebe.
- 2) Určitě! Někdy možná až moc. Jsem frontman a mám ve zvyku se lidem koukat při koncertě do očí. Někdy se zaměřím na jednoho člověka, který se mi líbí, a toho sleduju celý koncert. Reakce lidí jsou pro mě důležité.
- 3) Většinou se snažíme na playlistu sladit ty starší písničky, které máme rádi, s těmi novými. Je to občas docela alchymie a to, jak písničky seřadíte, může hodně ovlivnit celý koncert. Snažíme se je i navazovat na sebe, aby koncert šlapal.
- 4) Nedá se říct, že mi něco vadí. Mám hrozně rád atmosféru českých festivalů a myslím, že jejich úroveň roste. Přál bych si na více festivalech současná jména světové scény. V tomhle jsou Colours of Ostrava a nově i Metronome Festival daleko před ostatními.

Štěpán Karbulka

(zpěvák, Divokej Bill)

- 1) Mám nejraději vlastní koncerty venku, v klubech teď moc nehrajeme.

- 2) Reakce jsou vlastně stejné, někdy silnější, někdy slabší.
- 3) Na vlastním koncertě máš víc času, takže si můžeš dovolit zapojit i pomalejší věci a nějakým způsobem koncert vygradovat. Festivalový set by měl upalovat od začátku do konce jako smršť.
- 4) Vždycky je co zlepšovat, ale celkově myslím, že úroveň českých festivalů je dobrá. Možná by jich mohlo být míň, na tu naši malou zem je jich až moc.

Jan Steinsdörfer

(klávesista, Ewa Farna)

- 1) Pokud stojím na pódiu, mám rád koncert, kdy hlediště praská ve švech. Jinak jazz a soul se mi líp hraje v klubu a pop si víc užiju na velké stagi.
- 2) Na festivale vnímám lidi jako jeden emoční celek, který vás buď má rád, nebo ne. U klubového koncertu člověk může pozorovat jednotlivce, čímž většinou dochází k užšímu osobnímu kontaktu.
- 3) Když sestavuju playlist u Ewy Farné, vždy kladu důraz na to, abychom zahráli dostatek hitů a fanoušek byl spokojen a zároveň do programu zařadili něco neotřelého, co může Ewu ukázat v jiné poloze. Snažím se zkrátka českému mainstreamovému posluchači ukázat něco, co by v běžném rádiu neměl šanci zaslechnout — třeba takový D7(#9,b13).
- 4) V backstagi bývá málo šampaňského.

Žofie Dařbujánová

(zpěvačka, Mydy Rabycad)

- 1) Obojí má něco do sebe, ale kdybych si měla vybrat, jsem spíš festivalový člověk. Ta megalomanie, síla lidí a radost, to já mám ráda.
- 2) Ano.
- 3) Nejradši vůbec nevybíráme a hrajeme úplně všechno. Když je třeba, tak bolestivě škrtáme, většinou odzadu, a necháváme co nejvíc nových věcí.

- 4) Přála bych si, aby u nás mladé kapely dostávaly víc důstojného prostoru. Česká scéna, ač není velká, má stále co nabízet. Větší festivaly si často neuvědomují, jakou mají moc a že není třeba bookovat tři roky po sobě stále ty samé headlinery. Jejich návštěvníci jim věří a přijdou, ať bude hrát kdokoliv. Je to jedna z mála šancí, jak u nás naučit lidi objevovat novou muziku, a třeba by to i některé kapely donutilo nestagnovat.

Karel Heřman

(klávesista, Michal Hruza a kapela Hružky)

- 1) Užívám si klubovku i festák, člověk má spíš oblíbené kapely, na které chodí, nezávisle na tom, kde hraje.
- 2) Rozdíl v reakcích nevnímám, festivaly jsou uniformnější, přece jen je to masa lidí.
- 3) Playlisty se nějak nemění, záleží pouze na délce hraní, takže u těch festivalových hraní jsou kratší.
- 4) Na českých festivalech se toho hodně změnilo, hlavně co se týká výběru jídla, podpůrných akcí, zón atd.

Radek Škarohlíd

(zpěvák, Hentai Corporation)

- 1) Každý má něco, v klubu lidi přijdou rovnou na tvou energii, takže je to často solidní bouře, no a na festáku se můžeš zase infiltrovat do nových myslí a vyprudit nové obecnostvo!
- 2) Lidi na festivalu často bývají vzhledem k množství hudby absorbované za celý den už otupělejší, takže člověk musí počítat s potenciálně nižší intenzitou odezvy.
- 3) Většinou jenom upravujeme délku setu, jinak v pojetí playlistu rozdíly moc nejsou.
- 4) Že taky nemáme svoji toitoiku jako Olda Řiha, a tak si moje hovna nemají kde hrát. ☒